

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i landkommunallovens § 36, stk. 1, sidste punktum. I praksis har det i vidt omfang været nødvendigt ved vilkårsfastsættelsen at foretage mindre afvigelser fra gældende love og bestemmelser, uden at dette på nogen måde har givet anledning til ulemper.

Til § 20.

Da en detaljeret opregning af samtlige de opgaver og udgifter, der — som en konsekvens af købstadkommunernes inddragelse i amtskommunen — skal overtages af de nye amtskommuner, næppe er hensigtsmæssig, er der i *stk. 1* foreslået en generel bestemmelse, hvorefter de nye amtskommuner — uanset bestemmelserne i særlovgivningen — overtager samtlige de opgaver og udgifter, der påhviler de nuværende amtskommuner, samt de lovpligtige fællesopgaver og -udgifter for amtskommuner og købstæder. Når samtlige nye amtskommuner er etableret pr. 1. april 1970, forudsættes særlovgivningens bestemmelser tilpasset den nye kommunestruktur.

I vilkårene for etablering af de nye amtskommuner kan der iøvrigt træffes nærmere bestemmelse om overførsel af de opgaver og udgifter, som rent faktisk har været varetaget af de hidtidige amtskommuner samt tilsvarende opgaver og udgifter fra købstadkommunerne. Det må herefter være overladt til de nye amtsråd at bestemme, hvilke yderligere opgaver de vil tage sig af.

Da man ikke kan udelukke muligheden af, at der efterfølgende vil kunne opstå tvivl med hensyn til hvilke opgaver og udgifter, der kan anses for overtaget af de nye amtskommuner, er der i *stk. 3* indsat en bestemmelse om, at afgørelsen af sådanne tvivlsspørgsmål træffes af indenrigsministeren.

Til § 21.

I forbindelse med en omlægning af den kommunale inddeling må der forventes en del situationer, hvor det vil være rimeligt at ændre eller ophæve aftaler om kommunale fællesskaber. Der er i forslaget givet indenrigsministeren en almindelig bemyndigelse til — efter indstilling fra kommunalreformkommissionen — at ophæve bestående fællesskaber, således at de nye kommuner i videst muligt omfang allerede fra starten kan komme til at virke som en enhed. Der kan i denne forbindelse henvises til landkommunallovens § 13, der giver amtsrådet mulighed for på den ene parts begæring at ophæve et fællesskab mellem sognekommuner;

amtsrådets afgørelse kan indankes for indenrigsministeren. For fællesskaber mellem flere købstæder eller mellem en købstad og en amtskommune har indenrigsministeren efter købstadkommunallovens § 22 en tilsvarende ophævelsesbeføjelse, der dog er begrænset til fællesskaber, der ikke grunder sig på frivillig overenskomst; sidstnævnte regel har således kun et meget begrænset anvendelsesområde.

Til § 22.

Da den kommunale inddeling er af betydning for kredit- og hypotekforeningernes samt brandforsikringens virkeområde, er det nødvendigt at tage stilling til, hvilke virkninger en omlægning af den kommunale inddeling vil få for disse institutioners virksomhed.

Efter de gældende love om kredit- og hypotekforeninger skal der ske en regulering af disse foreningers udlånsområder i tilfælde af indlemmelser i købstadkommuner. Disse bestemmelser er imidlertid ikke dækkende med hensyn til ændringer i den kommunale inddeling i henhold til de i nærværende lovforslag indeholdte bestemmelser. I de hidtidige tilfælde, hvor en købstadkommune i forbindelse med sammenlægning med en eller flere sognekommuner er overgået til „Marstal-status“, er der af indenrigsministeren efter forhandling med boligministeren truffet bestemmelse om, at sammenlægningen indtil videre ikke medfører nogen ændringer i kredit- og hypotekforeningernes udlånsadgang. Denne linie er lagt til grund i den foreslåede § 22, idet det forudsættes, at hele spørgsmålet om en eventuel regulering af de omhandlede foreningers virkeområde tages op til behandling, når principperne for en ny kommuneinddeling er fastlagt.

Til § 23.

Når kommunalreformen i sin helhed — herunder en ny kommunal styrelseslov — er trådt i kraft og særlovgivningen tilpasset herefter, skulle der ikke længere være basis for kommunalretligt at opretholde sondringen mellem købstadkommuner og sognekommuner. Da der imidlertid til selve købstadnavnet er knyttet historiske traditioner, som normalt er opstået længe før og uafhængigt af den kommunale inddeling, og der ikke helt kan ses bort fra, at der til købstadnavnet er knyttet visse rent faktiske, prestigemæssige fordele, er det foreslået, at de nuværende købstæder fortsat kan benytte dette navn som historisk betegnelse for de pågældende bysamfund,